

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213213485
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4213213485.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK, s.r.o., Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 44 703 015, v konaní zastúpeného Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy č. 49, Bratislava, proti odporkyni: I. I., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX/XX, T., o zaplatenie 3.701,74 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.6.2013 domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť mu sumu 3.701,74 € spolu s úrokom vo výške 18,40 % ročne zo sumy 3.274,31 € od 5.7.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.274,31 € od 5.7.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že odporkyňa s jeho právnym predchodcom (spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzavrela dňa 27.10.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0212314693, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.659,70 € s úrokovou sadzbou 18,40 % ročne. Odporkyňa sa zaviazala splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 44,65 € s lehotou splatnosti k 20. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola ustálená na deň 20.10.2011. Odporkyňa svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere nespĺnila ani do dňa konečnej splatnosti úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky (t.j. k 21.10.2010) táto predstavovala sumu vo výške 3.701,74 € pozostávajúcu z dlžnej istiny vo výške 3.274,31 € a dlžných úrokov z omeškania vo výške 427,43 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie zmluvný úrok vo výške 18,40 % ročne a úrok z omeškania z dlžnej istiny počnúc dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Titulom náhrady trov konania žiadal odporkyňu zaviazat' na zaplatenie súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia.

Podaním doručeným súdu dňa 12.12.2013 navrhovateľ špecifikoval svoj návrh, keď uviedol, že odporkyňa titulom poskytnutého úveru celkove uhradila sumu vo výške 230,27 €, keď sa prvýkrát dostala do omeškania už s úhradou prvej splátky. Úhrady odporkyne boli započítané na splatné poplatky a náklady spojené s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu. Poslednú úhradu titulom úveru odporkyňa realizovala dňa 19.4.2007.

Odporkyňa s podaným návrhom na začatie konania nesúhlasila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením obsahu listín nachádzajúcich sa v spise a to výpisu z obchodného registra navrhovateľa, zmluvy o splátkovom úvere, všeobecných obchodných podmienok, obchodných podmienok, upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výpisu z bankovej knihy, oznámenia o postúpení

pohľadávky spolu s doručenkou, oznámenia o postúpení pohľadávok, kópie doručenky, špecifikácie pohľadávky, výpisu z účtu, sadzovníka poplatkov, vyjadrenia odporkyne, výpočtu anuitných splátok úveru, uznesenia č.k. 14C/201/2014-93 zo dňa 22.7.2014, oznámenia, kópie poštového poukazu podacie č. 10102 zo dňa 23.4.2014, platobného dokladu SIPO, prvej strany úverovej zmluvy, žiadosti o zmenu služby povolené prečerpanie na osobnom účte, prehľadu dlhov, podania vo veci BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. c/a Júlia Jančárová, výplatných pások z prílohovej obálky a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0918/2010/CE uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 21.10.2010 navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporkyni titulom zmluvy o splátkovom úvere č. 0212314693 zo dňa 27.10.2006, ktorá je predmetom tohto konania. Postúpenie pohľadávky bolo odporkyni oznámené právnym predchodcom navrhovateľa podaním zo dňa 12.11.2010, doručeným odporkyni dňa 6.12.2010 a navrhovateľom písomným podaním zo dňa 3.1.2011, doručeným odporkyni dňa 7.1.2011. V oznámení o postúpení pohľadávok navrhovateľ zároveň vyzval odporkyňu na zaplatenie Odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa uzavrela dňa 27.10.2006 zmluvu o splátkovom úvere. Na základe tejto zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 €), ktorý sa odporkyňa zaviazala právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť spolu s dohodnutým zmluvným úrokom vo výške 18,40 % ročne v pravidelných mesačných splátkach vo výške 44,65 € v období od 20.11.2006 do 20.10.2011 (teda v 60 mesačných splátkach splatných vždy k 20. dňu v mesiaci). RPMN bola zmluvnými stranami ustálená vo výške 23,01 %. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.1.2006, obchodné podmienky účinné od 1.2.2006 a sadzovník poplatkov. Písomným podaním zo dňa 14.6.2011 navrhovateľ upozornil odporkyňu na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň vyčíslil svoju pohľadávku na sumu vo výške 3.701,74 € a vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy do 15 dní od odoslania upozornenia. Ako vyplynulo z písomného podania navrhovateľa zo dňa 4.7.2011, týmto navrhovateľ ku dňu 4.7.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Z predložených výpisov z účtu mal súd preukázané, že odporkyňa naposledy uhradila splátku úveru dňa 19.4.2007, keď v období od 20.11.2006 do 19.4.2007 celkove vykonala 8 úhrad celkove vo výške 230,27 €. Odporkyňa v priebehu konania uznala, že v roku 2006 uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 50.000,- Sk. Úver si brala za účelom kúpy nábytku a televízora. Úver splácala len do roku 2007. Tento prestala splácať z dôvodu, že mala aj iné záväzky, ktoré musela splácať. Okrem toho jej právny predchodca navrhovateľa zablokoval možnosť disponovať s finančnými prostriedkami na účte, ktoré boli poukazované na jej účet od zamestnávateľa jej manžela. Od roku 2007 už nič neuhradila. Dlžnú sumu však neuznala, pričom právne posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku ponechala na rozhodnutie súdu. Súdu predložila listinné dôkazy o svojich iných záväzkoch, pre ktoré nemohla uhrádzať pohľadávku navrhovateľa ako aj o výške svojho príjmu za obdobie od júla 2010 do decembra 2010. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú

zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Súd mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 27.10.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0212314693. Na základe tejto zmluvy bol odporkyňa poskytnutý úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 €), ktorý sa odporkyňa zaviazala právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť spolu s dohodnutým zmluvným úrokom vo výške 18,40 % ročne v pravidelných mesačných splátkach vo výške 44,65 € v období od 20.11.2006 do 20.10.2011 (teda v 60 mesačných splátkach splatných vždy k 20. dňu v mesiaci). RPMN bola zmluvnými stranami ustálená vo výške 23,01 %. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Odporkyňa čerpala úver v sume 1.659,70 € dňa 27.10.2006. Tento riadne a včas nesplácala, keď od 20.5.2007 už neuhradila žiadnu splátku úveru. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná ku dňu 20.10.2011. Ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 21.10.2010 evidoval právny predchodca navrhovateľa v bankovom informačnom systéme pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere v sume 3.701,74 €, zaplataenia ktorej sumy sa navrhovateľ domáha podaným návrhom na začatie konania. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok odporkyne, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). S ohľadom na tento záver súdu bolo v konaní potrebné zaoberať sa i skutočnosťou, či navrhovateľ neuplatňuje premlčaný nárok, zistenie ktorej skutočnosti potom bráni súdu priznať mu plnenie voči odporkyni ako spotrebiteľovi, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. je súd od 13.6.2014 povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti. Zároveň bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či na premlčanie (konkrétne premlčaciu dobu) uplatneného nároku je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide aplikáciu novely zákona č. 250/2007 Z. z. na posudzovaný právny vzťah súd je toho názoru, že prijatá

novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo navrhovateľa vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. V danej veci, nakoľko predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre odporkyňa ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka si odporkyňa ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrel zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať poprvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom návrhu na začatie konania.

V prejednávanej veci z predložených výpisov z účtu mal súd preukázané, že poslednú splátku úveru uhradila odporkyňa dňa 19.4.2007 vo výške prevyšujúcej dohodnutú výšku splátky, pričom právny predchodca navrhovateľa si účtoval úrok z omeškania z dlžných splátok až do dňa postúpenia pohľadávky, t.j. do 21.10.2010. Potom deň, kedy bol navrhovateľ oprávnený zosplatiť celý dlh, možno v zmysle citovaného ustanovenia § 101 považovať za deň, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a teda za deň začatia plynutia premlčacej doby. Sám navrhovateľ uviedol, že odporkyňa naposledy uhradila splátku úveru dňa 19.4.2007. Najneskôr od 21.8.2007 (teda uplynutím troch mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 20.5.2007) začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy zo zmluvy o úvere na súde (§ 392 ods. 2 Obchodného zákonníka) v trvaní troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá márne uplynula dňa 20.8.2010. Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 19.6.2013 dorúčením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Uvedený záver súdu nebol prelomený ani skutočnosťou, že navrhovateľ priložil k návrhu na začatie konania oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 4.7.2011, keď konanie navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu, ktorý nepristúpil k predčasnému zosplateniu úveru bezprostredne po porušení zmluvných povinností odporkyňou (v období po 20.5.2007, kedy odporkyňa neuhradila splátku úveru a po tomto dni už nerealizovala žiadnu splátku úveru) je konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo navrhovateľa na uplatnenie jeho (aj keď premlčaného) nároku návrhom na súde. Avšak poznamenáva, že navrhovateľ nárok na vrátenie dlžnej sumy úveru uplatnil po takmer šiestich rokoch odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Na uplatnenie takéhoto nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musel súd bezpochyby prihliadnuť aj bez návrhu, konkrétne na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania ako zákonnej prekážky, ktorá s poukazom na 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa bráni priznať plnenie voči spotrebiteľovi, bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Hoci odporkyňa bola podľa výsledku konania plne úspešným účastníkom konania, súd jej náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.